

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

31 בדצמבר 2013

829

כ"ח בטבת התשע"ד

עמוד

הצעת חוק הסניגוריה הציבורית (תיקון מס' 19) (ייצוג אסירים בהליכי הפרדה), התשע"ד–2013 218

הצעת חוק הסניגוריה הציבורית (תיקון מס' 19) (ייצוג אסירים בהליכי הפרדה), התשע"ד-2013

1. תיקון סעיף 18 בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995¹, בסעיף 18(א), אחרי פסקה (16) יבוא:
- "(17) אסיר שהוגשה בעניינו לבית המשפט בקשה להחזקה בהפרדה לפי סעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, והתקיימו בו הוראות סעיף קטן (ד) לסעיף האמור"
2. תיקון פקודת בתי הסוהר
- בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב-1971², בסעיף 19, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) לא יורה בית המשפט על החזקה בהפרדה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן האסיר מיוצג בידי סניגור או אם הודיע האסיר לבית המשפט שברצונו שלא להיות מיוצג בהליך זה בידי סניגור.
- (ד) לא היה לאסיר סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ג), ימונה לו סניגור ציבורי לפי הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, ויחולו לעניין זה הוראות החוק האמור; כל עוד לא התמנה סניגור כאמור, רשאי בית המשפט להורות על החזקתו של האסיר בהפרדה לתקופות שלא יעלו על שבעה ימים בכל פעם."

ד ב ר י ה ס ב ר

יצוין כי בדיקה שערכה הסניגוריה הציבורית העלתה כי כמחצית מהאסירים כיום אינם מיוצגים בהליך זה ועל כן החשיבות בתיקון האמור.

סעיף 1 סעיף 18 לחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, מסדיר את הזכאים לייצוג בידי הסניגוריה הציבורית. מוצע להוסיף לזכאים אלה גם אסיר שהוגשה בעניינו לבית המשפט בקשה להחזקה בהפרדה לפי סעיף 19 לפקודה ושהתקיימו בו הוראות סעיף 19(ד) לפקודה.

סעיף 2 מוצע לקבוע כי בית המשפט לא יורה על הארכת תקופת החזקתו של אסיר בהפרדה, אלא אם כן האסיר מיוצג בידי סניגור. חריג לכך הוא כאשר האסיר הודיע לבית המשפט שאין ברצונו להיות מיוצג בידי סניגור.

עוד מוצע לקבוע, כי אם לא היה לאסיר סניגור והוא לא הודיע שאין ברצונו להיות מיוצג, ימונה לו סניגור ציבורי ויחולו לעניין זה הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995. מוצע לקבוע כי כל עוד לא התמנה לאסיר סניגור, רשאי בית המשפט להורות על החזקתו של האסיר בהפרדה לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים, בכל פעם. זאת, כדי למנוע היוצאתו של אסיר מהפרדה, שעה שאינו בשל לכך, רק בשל כך שהוא אינו מיוצג.

הסדר דומה קבוע בסעיף 21(ג) לחוק סדר הדין (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996.

כללי סימן ב'1 לפרק ב' בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן – הפקודה), מסדיר את סוגיית החזקתו של אסיר בהפרדה כאשר הדבר נדרש לשם ביטחון המדינה, ביטחון בית הסוהר, שמירה על שלומם או בריאותם של האסיר או של אסירים אחרים, או לשם מטרת נוספות המנויות בסעיף 19 לפקודה.

סעיף 19 לפקודה קובע בסעיף קטן (א) שבו, כי החזקת אסיר בהפרדה בתא לבדו תקופה העולה על שישה חודשים, טעונה אישור של בית המשפט, אשר מוסמך להאריך את תקופת ההפרדה לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים. כמו כן קובע הסעיף כי החזקת אסיר בהפרדה בתא עם אסיר או אסירים אחרים, שגם לגביהם יש צורך בהחזקה בהפרדה, תקופה העולה על שנים עשר חודשים, טעונה אישור של בית המשפט, אשר גם במקרה כזה מוסמך להאריך את ההפרדה לתקופה שלא תעלה על שנים עשר חודשים.

סעיף קטן (ב) לסעיף האמור קובע כי הדיון בבית המשפט יתקיים בנוכחות האסיר או בא כוחו.

בשל רגישות הנושא שבו מדובר והשלכותיה המשמעותיות על שגרת יומו של אסיר המוחזק בהפרדה, מוצע לקבוע כי בית המשפט לא יורה על הארכת החזקתו של אסיר כאמור, אלא אם כן האסיר מיוצג בידי סניגור, או שהאסיר הודיע לבית המשפט כי אין ברצונו להיות מיוצג.

¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 8; התשע"ב, עמ' 116.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459; התשע"ב, עמ' 473.